

CUPRINS

<i>Mulțumiri</i>	5
<i>Introducere</i>	7
1. Cicăleala	21
2. Șapte lucruri pe care le fac bărbații, scoțându-le din sărite pe femei	53
3. De ce plâng femeile	94
4. Sistemul secret de punctare al femeilor	125
5. Soluții pentru cele șapte mistere majore legate de bărbați	143
6. Cealaltă femeie — mama lui	172
7. Misterioasele vorbe ale femeilor	191
8. Testul de senzualitate pentru femei	218
9. De ce i-au ieșit ochii din cap lui Roger Rabbit ..	226
10. Testul de atractivitate pentru bărbați	266
11. Prin ce anume atrag bărbații	273
12. „Hainele astea mă îngrașă?”	294
13. Când vânătorul își atârână arcul în cui — pensionarea	333

1

CICĂLEALA Când cineva pur și simplu nu se lasă

A cicăli (*verb*): a enerva, a nu lăsa pe cineva în pace, a ocări, a hărțui, a se ciondăni, a ține sub papuc, a bate la cap pe cineva, a provoca, a certa, a chinui, a lua pe cineva în vizor, a împuia capul cuiva
Cicălitor (*adj.*): caracteristică a unei persoane (mai ales femeie) care cicălește

Cicăleală este un termen folosit aproape exclusiv de bărbați pentru a descrie femeile.

Majoritatea femeilor neagă faptul că i-ar cicăli pe bărbați. Ele consideră că nu fac decât să le reamintească bărbaților din viața lor lucruri ce trebuie duse la bun

sfârșit: treburi menajere, să-și ia medicamentele, să repara lucrurile stricate și să-și adune lucrurile lăsate împrăștiate. Părerea lor este că cicăleala este constructivă. Ce s-ar face bărbații dacă nu ar exista o femeie în viața lor care să-i convingă cu binișorul să nu bea prea multă bere, să nu mănânce prea multe sandvișuri, iar dacă nu se pot abține, măcar să facă exerciții fizice și să-și facă periodic testele pentru colesterol? Uneori s-ar putea ca cicăleala să le salveze viața.

Dar când persoanele care cicălesc sunt bărbați, lucrurile sunt percepute total diferit de societate. Bărbații nu sunt cicălitori. Ei sunt activi, sunt lideri și, invariabil, își comunică înțelepciunea — le reamintesc cu delicatețe femeilor calea dreaptă ce trebuie urmată, dacă acestea uită cumva pe parcurs. Sigur, ei critică, găsesc cusururi, mor-măie și se plâng, dar aceste lucruri sunt întotdeauna spre binele femeii. Repetarea sfaturilor de genul: „Uită-te pe hartă *înainte* să pleci!, De câte ori să-ți mai spun?” sau „Nu poți să fii mai atentă la cum arăți atunci când vin prietenii mei în vizită?” nu arată decât o admirabilă răbdare din partea lor și, firește, la urma urmelor, cât de mult le pasă.

Și femeile, la rândul lor, cred că cicăleala arată că le pasă lor, dar bărbații sunt rareori de acord. O femeie întotdeauna își va certa partenerul pentru că aruncă prosoapele ude pe pat, că își scoate șosetele și le lasă prin toată casa și că nu-și amintește să ducă gunoiul. Știe că e enervantă, dar crede că singura modalitate de a-l face pe un bărbat să priceapă este să-i repete iar și iar aceleași instrucțiuni, până când, poate, într-o bună zi or să-i intre în cap. Ea simte că are dreptate să se plângă de acele lucruri, și prin urmare, deși știe că este plictisitoare, crede că are o justificare perfectă pentru a continua. Nicio femeie nu va fi considerată pisăloagă de prietenele ei — ele vor considera că bărbatul este leneș sau că e

greu să te înțelegi cu el și vor avea toată compasiunea pentru această soție care are atâtea de îndurat.

„The Man Song” [„Cântecul bărbatului”], un cântec amuzant, scris de Sean Morley și reprodus de mii de ori pe Internet, a fost un succes imediat după lansare. Femeilor le place deoarece arată faptul că cicăleala dă uneori rezultate, adică bărbații înțeleg până la urmă cine e șeful. Bărbaților le place deoarece cântecul spune ceva ce ei probabil că au știut dintotdeauna. Una dintre strofe începe așa:

*Cu cât îți dai seama mai repede cine e șeful aici,
Cu atât mai repede îmi spui ce am de făcut, draga mea...
Pentru că aici eu sunt capul,
Dar asta numai în capul meu...*

Dar de obicei, când o femeie începe să repete ordinele, creierul masculin nu aude decât un lucru: cicăleala. La fel ca picătura chinezească, cicăleala le macină sufletul și se poate transforma treptat într-un resentiment mocnit. Bărbații din toată lumea pun cicăleala pe primul loc într-un top al lucrurilor pe care le detestă. Numai în Statele Unite sunt anual peste 2000 de cazuri în care soții care-șiucid soțiile spun că cicăleala i-a determinat să facă asta. În Hong Kong, un soț care și-a lovit soția în cap cu un ciocan și i-a provocat leziuni craniene a primit o reducere a pedepsei din partea unui judecător care a considerat că a fost împins la violență de cicăleală.

FEMEILE CICĂLESC, IAR BĂRBAȚII MORMĂIE

Femeile cicălesc, bărbații dau instrucțiuni.

După ce a citit *De ce bărbații se uită la meci și femeile se uită în oglindă*, un bărbat care-și spune „Jeremy de sub papuc” ne-a trimis un mesaj:

„Am nevoie de ajutorul vostru. M-am însurat cu re-gina cicălelii și nu mai suport nici o clipă în plus să-mi caute nod în papură, să se plângă și să mă hăr-țuiască. Din clipa în care ajung acasă până în clipa în care mă duc la culcare, se pornește pe cicăleală și nu se mai oprește.

Am ajuns până acolo încât singura comunicare din-tre noi constă în faptul că ea-mi înșiră toate lucrurile pe care nu le-am făcut în cursul zilei, al săptămânii, al lunii sau de când ne-am căsătorit.

Lucrurile stau atât de rău, încât am ajuns să-i cer șe-fului să-mi dea de lucru peste program. Vă închi-puiți? Mai bine stau la serviciu decât să mă duc aca-să. Stresul de a fi nevoit să ascult văicărelile ei e atât de mare, încât în drum spre casă mă apucă durerea de cap. Nu ar trebui să fie așa — ar trebui să fiu încântat că plec de la lucru și că merg acasă să o văd pe ea.

Tatăl meu îmi spunea că toate femeile se plâng și sunt cicălitoare, dar nu l-am crezut până nu m-am însurat. Chiar și prietenii îmi spun că soțiile lor îi cicălesc tot timpul. E adevărat că femeile se nasc cicălitoare? Ajutați-mă, vă rog.”

Un grup de femei care luau masa într-un restaurant purtau următoarea conversație despre soții lor:

Femeia blondă: „Știi, soțul meu nu e niciodată mulțu-mit. Se plânge mereu. Dacă nu vreau să fac sex în momentul când vrea el, mi se văicărește atât de mult, încât uneori cedez pur și simplu ca să-l fac să tacă și, în cazul acesta, bineînțeleș că nu mă simt prea bine. Poate că nu am chef. Dar el mormăie întruna, și atun-ci e mai simplu să-l las să facă ce vrea decât să-l as-cult bombănind.”

Femeia brunetă: „Stephen face exact la fel. Întotdeauna găsește cusururi în ceea ce fac. Dacă mă îmbrac frumos ca să mergem să cinăm cu prietenii lui, se plânge că mă aranjez mai mult pentru ei decât pentru el. Apoi continuă cu ideea că poate prietenii lui mi se par mai atractivi decât el. Dacă nu mă îmbrac prea frumos, se plânge că nu-mi pasă destul de el ca să arăt bine. Uneori, mi se pare că oricum aş face, nu-l pot mulţumi.”

A treia femeie: „Aşa că de ce s-or mai plânge bărbaţii că femeile îi cicălesc?”

Şi râd toate la unison.

CICĂLEALA DE-A LUNGUL TIMPULUI

În istorie, întotdeauna femeile au fost descrise ca fiind cicălitoare. În limba engleză, verbul a cicăli [*to nag*] vine de la cuvântul scandinav care înseamnă „a roade, a te lua de ceva”. În cele mai multe dicţionare, o persoană cicălitoare este o femeie şi nu are echivalent masculin.

Până în secolul XIX, legile britanice, americane şi europene îi permiteau unui soţ să se plângă magistratului că nevasta îl cicăleşte sau îl ceartă. Dacă se găsea că acuzaţia lui este întemeiată, soţia putea fi condamnată la „scaunul de scufundare”. „Scaunul de scufundare” era faimos în Statele Unite şi în Marea Britanie, fiind folosit ca pedeapsă pentru vrăjitoare, prostituate, delinvenţi minori sau femei certăreţe. Vinovata era legată cu curele de un scaun, care era atârnat de un braţ mobil şi scufundat în cel mai apropiat râu sau lac pentru o perioadă limitată de timp. Numărul de scufundări depindea de gravitatea ofensei sau de numărul de comportamente necuvenite ce avuseseră loc.